

שמתחילתו היה נביא אמת ולבסוף נעשה נביא שקר.

ואף כאן מדובר שהנביא נתן את האות על נבואה אחרת בעודו נביא אמת, ולאחר מכן כשנעשה נביא שקר הוא אומר לעבוד עבודה זרה על סמך האות ההוא שהוחזק בו לנביא אמת.

שנינו במשנה: וזוממי בת כהן.

ודנה הגמרא: מנהני מילי שהעדים זוממים בבת כהן נידונים במיתת הבעל ולא במיתתה?

אמר רב אחא בריה דרב איקא: דתניא: רבי יוסי אומר: מה תלמוד לומר [דברים יט יט] "ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו" שהיה לו לכתוב רק "כאשר זמם" בלבד, ולמה נכתב "לאחיו"?

אלא לפי שכל העדים המזוממין שבתורה

זוממיהן ובועליהן כיוצא בהן כלומר הואיל ותמיד הבוועלים נידונים באותה מיתה של הנבעלת, אם כן ודאי שהעדים זוממים אף הם יענשו באותה מיתה שזממו להם.

אך בת כהן שזינתה, שהדין הוא שרק היא בשריפה ואין בוועלה בשריפה, מעתה לגבי העדים זוממין, אינו יודע באיזו מיתה לחייבם?

אם לו הוקשו שמחייבים אותם את המיתה שזממו לו דהיינו חנק. אם לה הוקשו ומחייבים אותם שריפה כפי שזממו לה?

כשהוא אומר "לעשות לאחיו" הרי אנו למדים: לאחיו — ולא לאחותו! שבכל מקום שהעדים באים לחייב בעדותם איש ואשה, ודין האיש שונה מזו של האשה, הרי מחייבים אותם במיתת האיש ולא במיתת האשה.

הדרן עלך אלו הנחנקין